

Duchovné slovo (online – bez verejnosti),
Bratislava (Nový kostol),
Nedeľa po Vianociach, 27. 12. 2020; ES 54

1. List Jánov 1, 1 – 4: „¹ Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme videli na vlastné oči, na čo sme pozerali a čoho sa nám dotýkali ruky, (o tom svedčíme, totiž) o Slove života. ² A ten život sa zjavil, my sme (Ho) videli, svedčíme (o Ňom) a zvestujeme vám večný život, ktorý bol u Otca a zjavil sa nám. ³ Čo sme (teda) videli a počuli, zvestujeme aj vám, aby ste aj vy mali spoločenstvo s nami. Naše spoločenstvo aby bolo s Otcom a s Jeho Synom Ježišom Kristom. ⁴ Toto vám píšeme, aby naša radosť bola úplná.“

Drahí bratia, drahé sestry, milí priatelia,

V období Vianoc zaznieva nemálo pekných myšlienok o láske, o dobročinnosti.

Obsahom Vianoc však nie sú vzletné myšlienky, ale telesné narodenie, narodenie dieťaťa z mäsa a kostí – Ježiša. Je dôležité, že Ježiš nie je iba myšlienkou, ale konkrétnou bytosťou majúcou telo. – Prečo?

1) To, že Ježiš nie je myšlienkou, ale prišiel v tele je dôležité, lebo NÁM TO POMÁHA VIDIEŤ VEĽKOSŤ BOŽEJ LÁSKY.

Ježiš nie je iba symbolom, princípom, mýtom, predstavou, ideou či abstraktnou bytosťou povznesenou nad všetky naše trápenia. V Ňom sa

Slovo stalo telom. V Ňom **Ten, kto stvoril celý vesmír prišiel na** – z pohľadu obrovských priestorov a vzdialeností vesmíru – **maličkú Zem, planétku** jedného zanedbateľného Slnka v zanedbateľnom cípe jednej z miliónov galaxií. V duchovnej piesni spievame: „*Som kvapkou v mori, Ty ma znáš, je tak zvláštne, že vždy rád ma máš. Som zrnkom v poli, o mne vieš, voláš ma mojím menom, žiť vo mne chceš*“ (Timothy <https://www.youtube.com/watch?v=poqs2DXu97Q>). V Ježišovi k nám malým, nehodným prišiel veľký – nesmiernou láskou nás milujúci Boh – Ten, kto tu bol od počiatku – Tvorca vesmíru.

2) To, že Ježiš nie je myšlienka, ale prišiel v tele, NÁS UISŤUJE, ŽE BOH CHCE MAŤ S NAMI SPOLOČENSTVO, DAROVAŤ NÁM VEČNÝ ŽIVOT.

Boh v Ježišovi neprišiel ako štátna návšteva, ktorá je všemožne obsluhovaná. Ježiš prišiel, aby slúžil, vydal svoj život za nás, aby sme mali spoločenstvo s Bohom – spásu, večný život.

V Ježišovi prijal Boh existenciu človeka, aby sa za nás z lásky obetoval. Keby neprišiel v ľudskom tele, nemohol by zomrieť, dokonať dielo našej záchrany,

neboli by sme vyslobodení z hriechu a smrti (Žid 2, 14n). Bez Ježiša niet spoločenstva so živým Bohom.

Bez Ježiša by sme nemali spoločenstvo s Bohom.

Ježiš nie je múdry filozofický princíp, nie je ani nezúčastnený divák, ale **stáva sa telom** – teda **prijíma náš údel až po utrpenie a smrť**. Preto, aby sme mali spoločenstvo s Bohom – život až naveky. Ako spievame v piesni z ES č. 30, 1: Kristus človeku raj vrátil, ktorý Adam stratil.

3) To, že Ježiš nie je myšlienkou, ale prišiel v tele NÁM DOSVEDČUJE, ŽE BOH NÁM ROZUMIE. Ježiš sa **nehanbí nazývať naším bratom**, je skutočný človek, ktorý **cíti s našimi slabosťami** (Žid 4, 15), vie, čo znamená žiť tu na zemi. **Má s nami súcit, rozumie nám**.

Nie je zriedkavá mienka: „Neverím v Boha – veď Ho nikto nevidel.“ Faktom je **všeličo sme nevideli, a predsa to existuje**. – Napr. nevideli sme mnohé miesta v našom svete, no ony existujú.

Alebo koronavírus: síce ho voľným okom nevidíme, no predsa enormne pôsobí. V Ježišovi máme Toho, kto **cíti s našimi slabosťami**, Toho, kto **bol pokúšaný podobne ako my**, ale bez hriechu.

4) Na Ježišovi, ktorý prišiel v tele, SA NÁZORNE UČÍME SPOZNÁVAŤ BOHA A SPRÁVNE ŽIŤ.

To, že Boh k nám prišiel v tele Ježiša, že „*Slovo stalo sa telom*“ (doslova „*mäsom*“) znamená, že **cez všetko, čo Ježiš robil a hovoril, môžeme spoznávať Boha**. Preto **nielen na Vianoce máme obrátiť našu pozornosť na Ježiša**. **V Ježišovi sa nám dáva spoznávať Boh**. Názorne, zrozumiteľne, na našej vlnovej dĺžke nám ukázal, ako máme žiť, čo od nás čaká a čo nám pripravil.

V Ježišovi k nám prišiel Boh, ktorý nás vidí, počuje, hovorí s nami, ktorý nás má rád, chce mať spoločenstvo s nami; **Boh, ktorému môžeme rozumieť, môžeme Ho počuť, prihovárať sa Mu** – modliť sa k Nemu. **Bolo by** sebaklamom až **bláznovstvom modliť sa k nejakému princípu**.

Zásadnou vecou kresťanskej viery je, že **Ježiš prišiel v tele – bol Ten koho Jeho súčasníci počuli, koho na vlastné oči videli, koho sa rukami dotýkali**.

Keď toto svedectvo berieme vážne, tak je jasné, že **nenasledujeme mýty, legendy, vzletné myšlienky**,

sny či fantázie, ale to, čo Ján a apoštolovia skutočne počuli, videli, čoho sa dotýkali.

V dobe napísania 1. Jánovho listu bolo telo chápané ako väzenie duše. Tým, že Boh stvoril človeka v tele, a že prišiel k nám v tele, preukázal telu veľkú hodnotu. Hodnotu nášmu obyčajnému telesnému životu, všetkému, čo Boh stvoril.

Ježiš nepriniesol filozofiu, ale na vlastnom tele nám ukázal lásku. Aj apoštolovia neboli pozvaní len sa dívať, iba sa učiť, ale Pán ich poslal, aby iným – príkladom života i slovami – ukázali, čo zažili s Ježišom. Takto chce Ježiš telesne prísť k tým, ktorých počas svojho života nestretol.

To, že Ježiš nie je myšlienkou, ale prišiel v tele je dôležité, lebo

(1) nám to pomáha vidieť veľkosť Božej lásky;

(2) nás to uisťuje, že Boh chce mať s nami spoločenstvo, darovať nám večný život;

(3) dosvedčuje nám to, že Boh nám rozumie;

(4) na Ježišovi, ktorý prišiel v tele, sa názorne učíme spoznávať Boha a správne žiť.

Nie je to možné bez spojenia s Ježišom, bez lásky a poslušnej viery v Neho. V Ježišovi je život (J 14, 6), skutočný, pravdivý. K Nemu – do spoločenstva s Pánom – sme pozvaní. A sme tiež poverení pozývať do tohto spoločenstva ďalších.

Uprostred leta slávila v reštaurácii jedna rodina okrúhle narodeniny ich drahej babičky.

Vnúčik, predškólak chcel dať babičke osobitný darček. – Predviesť jej príbeh, v ktorom na Vianoce v kostole hral jedného z betlehemských pastierov. Hoci odvtedy prešlo vyše pol roka, chlapča tým bolo hlboko dotknuté. Zapojilo do predstavenie celú rodinu. Podelilo im úlohy a spolu ako dar zahráli babičke príbeh o narodení dieťaťa Ježiša v Betleheme.

Vianočná radosť uprostred leta!

Je po Vianociach, no kież aj v nás pretrvá radosť z toho, že v Ježišovi k nám prišiel milujúci Boh,
Boh, ktorý nám rozumie,
Boh, ktorý nás názorne učí správne žiť,
Boh, ktorý chce mať spoločenstvo s nami – daroval nám večný život;

kiež sme ochotní deliť sa s ňou, ako 6 r. Jakub. Amen.

Použitím myšlienok Dana Drápala a Ericha Puchtu: Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár